

РЕШЕНИЕ

№ 194

гр. Сливница, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Людмила Людм. Митрева

при участието на секретаря Паулина Бл. Велкова
като разгледа докладваното от Людмила Людм. Митрева Административно наказателно дело № 20231890200682 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. Й. Ч. срещу Наказателно постановление № 16-10/11.08.2022 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Железопътна администрация“, с което му се налага глоба в размер на 300 лева за извършено нарушение по чл.412, т.1 и т.4, чл.456, ал.2, т.9 /б/ и чл. 474, ал.2 от „Правила за движение на влаковете и маневрената работа в Железопътния транспорт“ на Национална компания „Железопътна инфраструктура“, издадени на основание чл.7 от Наредба № 58 от 02.08.2006 г. за правилата за техническа експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията на железопътния транспорт.

В жалбата са изложени твърдения, че АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление са незаконосъобразни, доколкото при издаването им са допуснати съществени процесуални нарушения.

Административно-наказващия орган е депозирал отговор на жалбата, с който оспорва същата.

Районен съд - Сливница, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата се явява процесуално допустима, подадена в срок и от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване.

По същество:

От представеното по делото Наказателно постановление № 16-10/11.08.2022 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Железопътна администрация“ се установява, че на Т. Й. Ч. е наложено наказание глоба в размер на 300 лева за извършено нарушение по чл.412, т.1 и т.4, чл.456, ал.2, т.9 /б/ и чл. 474, ал.2 от „Правила за движение на влаковете и маневрената работа в Железопътния транспорт“ на Национална компания „Железопътна инфраструктура“, издадени на основание чл.7 от Наредба № 58 от 02.08.2006 г. за правилата за техническа експлоатация, движението на

влаковете и сигнализацията на железопътния транспорт /л.6/.

Нарушението се изразява в това, че на 07.04.2022 г. около 20.10 ч. на ж.п. Алдомировци, жалбоподателят Т. Ч., на длъжност „локомотивен машинист“, управлявал локомотив № 43-556 като извършвал маневра прегаряване от трети на четвърти коловоз и прикачване като състав на влак № 50517. Жалбоподателят управлявал локомотива със скорост от около 35 км./ч. при разрешена скорост от 3 км./ч., което довело до реализирането на удар на локомотива в стоящите вагони за прикачване. В резултат на удара били нанесени имуществени вреди.

Наказателно постановление е издадено от оправомощено лице по чл. 119 от Закона за железопътния транспорт, а именно Изпълнителния директорът на Изпълнителна агенция „Железопътна администрация“.

Същото е издадено въз основа на надлежно съставен Акт за установяване на административно нарушение от компетентен орган по смисъла на чл. 118 ЗДвП - Началник РЖИ София към ИАЖА /л.9/.

Съдът не констатира противоречия в АУАН и в Наказателното постановление, както и други нарушения на административнопроизводствените правила. И двата акта отговарят на изискванията, предвидени в чл.42 и чл.57 ЗАНН, като е описано коректно нарушението по ясен и недвусмислен начин, като същото е подведено под правилната материално-правна норма.

АУАН е издаден след извършена проверка от служители на ИАЖА, въз основа на която е изготвен и окончателен доклад от комисия, с който са посочени конкретно преприетите от жалбоподателя действия, в резултат на които е допуснато посоченото по-горе нарушение, както са и отразени настъпилите имуществени повреди /л.12/.

Доколкото АУАН е издаден на база официален документ – окончателен доклад, то съгласно разпоредбата на чл.40, ал.4 ЗАНН, актът е съставен в отсъствието на свидетел, което е отразено и в самия АУАН.

Снети са и обяснения от Т. Ч. /л.10/, в които същият признава, че на конкретната дата и час 07.04.2022 г. около 20.10 ч., именно той е управлявал локомотива и събитията са настъпили, така както е описано в окончателния доклад, с което същия признава, че при извършване на маневра прегаряване от трети на четвърти коловоз и прикачване като състав на влак № 50517 управлявал локомотива със скорост от около 35 км./ч. при разрешена скорост от 3 км./ч., което довело до реализирането на удар на локомотива в стоящите вагони за прикачване, като в резултат на удара били нанесени имуществени вреди.

От показанията на разпитания по делото свидетел Г.С.М. /протокол от ос.з. от 21.11.2023 г./, се установява, че той е съставил акта за установяване на административно нарушение на база писмени документи, като не е присъствал на самото нарушение. Установява, че след удара на място са дошли длъжностни лица, които извършват процесуално следствени действия по установяване на причините за инцидента. Установява, че скоростта с която е управляван локомотива от жалбоподателя се установява от скоростомерна лента на локомотива, която е разшифрована и на база на разшифровката е констатирана скоростта от 35 км. ч.

Съдът кредитира показанията на така разпитания свидетел, като обективни и непротиворечиви, както по между си, така и с останалите събрани по делото доказателства и с признанията, дадени от жалбоподателя.

С оглед изложеното съдът приема, че по делото се установи, което не се оспорва от жалбоподателя, че същият, в качеството му на машинист, е извършил вмененото му нарушение, което покрива фактическия състав на разпоредбите на чл. 412, т. 1 и т.4, чл.456, ал.2, т.96 и чл.474, ал.2 от Правила за движение на влаковете и маневрената работа в железопътния транспорт на НК“ЖИ“, описано в АУАН и НП.

Съгласно чл.412, т.1 и т.4 от Правилата при маневра локомотивът се управлява лично от машиниста, като локомотивната бригада е длъжна да осигурява безопасно извършване на маневрата и опазване на подвижния състав и да не превишава разрешените скорости при маневрата.

Съгласно разпоредбата на чл.456, ал.1 от Правилата скоростта при маневра се

определя в зависимост от наличната спирачна маса, дължината на маневрения състав, коловозите, по които се извършва маневрата, видимостта и други условия, а съгласно ал.2, т.9б от тази разпоредба, скоростите при маневрата са до 3 км./ч. при приближаване на локомотив (изолиран или с вагони) към вагони за прикачване.

Съобразно чл. 474, ал. 2 от Правилата машинистът на изолиран локомотив (РССМ) следи за показанията на маневрените светофори, за дистанциите, за положението на стрелките със стрелкови указатели и подаваните му сигнали. Той отговаря за допуснати удари на подвижен състав и за срязване на стрелки, съоръжени със стрелкови указатели.

Със своето поведение жалбоподателят се отклонил от изискванията на нормативните документи и правила по безопасност при извършване на маневрени работи, като при прикачване на локомотива към вагони като състав на влак се движел със скорост много над допустимата от 3 км/ч. и е предизвикал удар върху стоящ подвижен жп състав.

За така извършеното нарушение правилно АНО е наложил глоба в размер на 300 лева, на основание чл. 121, ал. 1, т.1 ЗЖТ, съгласно която се санкционира машинист, който допусне удар върху стоящ подвижен жп състав, ако не подлежи на по-тежко наказание.

Наложената глоба е в рамките на предвидените в посочената разпоредба предели и съдът приема, че е правилно определена от АНО към средните размери, при съобразяване с изискванията на чл.27 ЗАНН за индивидуализацията на административните наказания, отчитайки огромното отклонение от допустимата скорост, с която е управляван локомотива, както и предвид обстоятелството, че в резултат от действията на машиниста – жалбоподател са причинени и имуществени вреди.

Горепосоченото нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Според чл. 93, т. 9 от ДР на НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В случая не следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН, а деянието не може да бъде квалифицирано като „маловажно“.

Деянието не е явно незначително и не е с ниска степен на обществена опасност, поради характера на извършваната дейност, която представлява източник на повишена такава. Административното нарушение е резултатно, налице са и вредоносни последици, които имат значение при определяне на съответното административно наказание.

Настоящият съдебен състав намира, че с наложената глоба в размер на 300 лева ще бъдат постигнати целите на административното наказание, определени в чл. 12 от ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

По възраженията на жалбоподателя, че АУАН е незаконосъобразен, доколкото в него липсва писмено уведомление за правото за отправяне на предложение за споразумение по чл.58 г ЗАНН, както и че в НП не се съдържат реквизити, посочени в чл.57, ал.1, т. 8 ЗАНН, а именно описване на смекчаващите и отекчаващите вината обстоятелства, както и че в НП неправилно е посочен срокът в който може да се обжалва на същото, съдът приема, че посочените пропуски не представляват съществени процесуални нарушения.

Това е така, доколкото сключването на споразумение е предвидено като една възможност в закона, а не като задължителна предпоставка за издаване на Наказателно постановление, ако не бъде сключено такова. Право на административно-наказващия орган е да прецени дали да сключи споразумение с нарушителя или не, а не е задължение при наличие на определени предпоставки за това. Предвид което с непосочване на тази възможност в АУАН не се нарушават правата и интересите на нарушителя.

Не е съществено процесуално нарушение и липсата на посочване на смекчаващите и отекчаващите отговорността обстоятелства в Наказателното постановление, което да е довело до ограничаване на правата на нарушителя. В случая нарушителят е запознат с фактическите и юридическите предели на вмененото му нарушение, като смекчаващите и отекчаващите отговорността обстоятелства не са елемент от същите.

Не е съществено процесуално нарушение посоченият в НП по-кратък срок за обжалване на същото. Това е така, доколкото независимо, че в НП е посочен по-кратък срок за обжалване, същият не обвързва жалбоподателя и не се прилага той е предвидения в закона. Нарушителят няма да бъде санкциониран, ако не спазва по-краткия срок, посочен в НП за обжалване, но спазва този предвиден в закона.

Поради изложеното и тази грешка не е довела до нарушаване или ограничаване на правата на нарушителя.

С оглед изложеното съдът намира, че Наказателното постановление е обосновано и законосъобразно и като такова следва да се потвърди изцяло.

По отговорността за разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски се за АНО.

По делото същият се е представлявал от юрисконсулт, като претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл.63д, ал.1 и ал.3 НПК, във вр. с чл.37 ЗПП, във вр. с чл.27е Наредба за заплащане на правната помощ на **80 лева**, като взе предвид конкретната фактическа и правна сложност, проведените съдебни заседания и извършените процесуални действия.

При тези мотиви и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 ЗАНН, Районен съд – Сливница

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 16-10/11.08.2022 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Железопътна администрация“, с което на Т. Й. Ч., ЕГН *****, му е наложена глоба в размер на 300 лева за извършено нарушение по чл.412, т.1 и т.4, чл.456, ал.2, т.9 /б/ и чл. 474, ал.2 от Правила за движение на влаковете и маневрената работа в Железопътния транспорт на Национална компания „Железопътна инфраструктура“, издадени на основание чл.7 от Наредба № 58 от 02.08.2006 г. за правилата за техническа експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията на железопътния транспорт.

ОСЪЖДА Т. Й. Ч., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ НА** Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Железопътна администрация“ сумата в размер на **80 лева** – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК – пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Сливница: _____